

Severin Šali

Želja

Odsevaš mladih juter svit,
jaz sem ko noč teman,
pokliči me na svojo pot:
oba bodiva dan!

Ozarjaš čista mrk tolmun
v objemu belih skal,
spremeni se v odsev vodá:
oba bodiva val!

Ovijaš cvete r adosti
med sanje sočnih trt,
jaz sem osenčeno drevo:
oba bodiva vrt!

Odpevaš zvoku mojih ur,
si pesem in odmev,
jaz pletem vezenino strun:
oba bodiva spev!

Odbrala večnost naju je
za  rtveni oltar,
popelji me v blesteči hram:
oba bodiva dar!

Zarji

 akaš, kličeš nas iz dneva v dan,
zbiraš rože naših bridkih ran.

Sedaš v gnezda plahih golobic,
ljubiš sence o rnelih ko ,
siješ polju iz poteptanih lic,
pleteš upanja v mol e o no .

Padaš, legaš, zlata, v mrk tolmun,
svetiš jasna v naš veliki grob,
našim goslim vabiš pesem strun,
ve eš klasje bolečine v snop.

Neti, v igaj stari žrtvenik
naših dedov! Bodi nam znanik!

Rasti, ve aj se iz dneva v dan,
z ri seme naših bridkih ran!